

радо хърватытъ до погынваніе. . . . . Но Станко Вразъ и на развалинытъ на славѣтъ и силѣтъ на отечеството си въспѣва неговото надеждно бъдуще :

« Мале, прѣими отъ мене,  
Туй надеждно поздравленіе. . . .  
Ще настанѣтъ дни чудесни,  
Твойтъ лѣкъ ще пакъ да блесне;  
Ще оздравятъ твойтъ раны. . . .  
И пакъ твойто твой ще стане. . . »

Разницата въ погледытъ на двамата поеты къмъ бъдущността на отечеството имъ е колкото явна толкозъ и любопытна. Въ честиты дни за Маджаритъ Верешмарті каквы мрачны сетнины имъ прокоби; а какъ свѣтло гледа на бъдущето на свойтъ народъ Станко и въ самытъ дни на неговытъ злостраданія! Отъ що е то?

## ДВѢ ЧУЖДЫ КНИГЫ.

—о—

РАД ЮГОСЛАВЕНСКЕ АКАДЕМИЕ знаности и умѣтности. Книга XII и XIV у Загребъ 1870-71.

ВЕСТНИК НАРОДНОГА ЗЕМАЛЬСКОГА МУЗЕЯ у Загребъ 1871.

Вмѣсто наши нѣкои книги за сега, които не смымали честь да видимъ, ный ще поговоримъ за горнитъ двѣ книги. Ако и ланѣ издадени тѣ сѣ новы за насъ, защото сега едвამъ узнаваме за тѣхъ, когато напротивъ трѣбаше ный първы да знаемъ какво вършатъ нашитъ ближни, отъ които има много нѣщо да ся поучимъ за собственый си напредѣкъ.

Може бы да не е извѣстно на всички наши читатели че въ Загребъ или Аграмъ, столицѣтъ на Хърватско, ся отвори на 1867 Академія наречена Югославенска. За отваряніето и устроеніето си туй заведение е обязано на извѣстныйтъ Джаковский Епископъ Штросмайера, който е единъ отъ най-отличнытъ патріоты хърваты и е станѣлъ забѣлѣжително лице въ новѣтъ хърватскѣ исторіѣ, защото е положилъ почти всичкото си състояніе за поддържаніе на различни образователны и политическы